

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

20 Μαρτίου 1877

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΒΑΒΟΥΑΡ

Συνέχεια: ἐδὲ σελ. 161.

Ζ΄

Περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν θεσμῶν.

Στοιχεῖα τῆς ἀποικίας.—Αὐτοδιοικησία.—Καθολικὴ ψηφοφορία.—Βουλαὶ καὶ Ὑπουργοί.

29 Ἰουλίου 1866.—Ἐπανάηλομεν εἰς Μέλβουρν ἀναπολοῦντες κατὰ νοῦν τὰ τῶν μεταλλείων ἀνάγκη ὅμως νὰ σοὶ ὀμιλήσω οὐχὶ πλέον περὶ τῶν ὕλικῶν ἀντικειμένων τὰ ὅποια τοσοῦτον ἐθαυμάσαμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, εἰς ἣν ἤλθομεν πρὸ δύο ἑβδομαδῶν.

Βεβαίως ὁ ἐρχόμενος ἐνταῦθα μετὰ πλοῦν ἐνενήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν καταπλήττεται δι' ὅσα βλέπει καὶ ἐνθουσιᾷ. Ἀλλὰ αἱ λεπτομέρειαι μοὶ εἶναι εἰσέτι ὀλίγων γνωσταί, διότι ἀπιτεῖται πολυχρονιότερα διατριβὴ ἵνα κρίνη τις ὑγιέστερον τὰ πράγματα καὶ νὰ κερπωθῇ κάλλιον ὅσα διηγούνται οἱ σημαντικώτεροι τοῦ τόπου καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος δι' ἃν δὲν ἔγραψά τι εἰς τὴν πρώτην μου ἐπιστολήν περὶ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τῆς Βικτωρίας. Ἀλλὰ καὶ τότε καὶ σήμερον θαυμάζω ἐπίσης τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀποικίας ταύτης. Ἡ πόλις κατοικεῖται ὑπὸ ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδων ἀνθρώπων, ἡ κοινωνία εἶναι μεμορφωμένη, ἡ κυβέρνησις τακτικὴ, ἐλευθέρᾳ καταστήματα μεγαλοπρεπῆ καὶ ὠφέλιμα, σιδηροδρομοί, τηλεγράφοι, νοσοκομεῖα, πτωχοκομεῖα, πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουσι τὴν ἐμπορικὴν ἰσχὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ προοδευτικὸν πνεῦμα τῶν Ἀμερικανῶν. Ἀποδεικνύουσι δὲ καὶ τὸν πρακτικὸν πολιτισμὸν τῶν πλέον προωδημένων κοινωνιῶν τῆς Εὐρώπης.

Φαντάσθητι ὅτι δύο μόνον ἀποικίαι, ὁ Βάτμαν καὶ ὁ Σάμς, ἀπέβησαν μετὰ τετρακοσίων προβάτων τῷ 1835 μετὰ τῶν ἀγρίων φυλῶν τοῦ Ἰάβρα-Ἰάβρα ὅτι ἐπὶ δεκαετῆ ἔτη οἱ μιμηταὶ αὐτῶν διεσκορπίσθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, βόσκοντες τὰς πάντοτε ἀύξανουσας ἀγέλας των εἰς τὰς πεδιάδας, τὰς ὁποίας ὁ πρῶτος ἀνακαλύπτων ἐξουσιάζει· ὅτι τῷ 1851 μεγίστη τις ἀνακάλυψις ἐπέσχευε τὸν χεῖμαρρον τῶν ἀποίκων ταχυδωκτικῶν ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅτι ἡ ἀποικία αὕτη, ἀπαλλαττομένη περὶ τὴν αὐτὴν

ἐποχὴν ἀπὸ τὰ βάρη καὶ τὰς πλάνας τῆς πρεσβυτίδος ἐπαρχίας, τῆς Νέας Μεσημβρινῆς Γάλλης, κτεσκεύασε τὰξιν διὰ τῆς ἀταξίας, καὶ συγχωνεύουσα σοιχεῖα τόσον ἑτερογενῆ διωργανίσθη τοσοῦτον ἀρμονικῶς καὶ τοσοῦτον εὐδαιμόνως, ὥστε ὁ περιγητῆς μένει ἐκστατικός.

Τὸ θέμα εἶναι βεβαίως ὠραϊότατον καὶ ὁ ἀὴρ τὸν ὁποῖον ἀναπνέει τις ἐνταῦθα εἶναι ζωογόνος, καὶ τοῦτο διότι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων αὐτῶν τῶν ὠραίων πραγμάτων· διότι πᾶσαι αὗται αἱ ἀποικίαι, ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων, διοικούνται μόναι· διότι ἡ κυβέρνησις τῆς βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας προέτεινε προθύμως εἰς αὐτοὺς νὰ συντάξῃ τὰ ἄρθρα τῶν συνταγμάτων των, καὶ διότι ἀντὶ ν' αὐξήσῃ τοὺς φόρους των διὰ στρατιωτικῆς διοικήσεως, ἀντὶ νὰ τοὺς διοικήσῃ ὡς σῶμα στρατιωτῶν ἢ ὡς πλήρωμα πλοίου, ἀντὶ νὰ διοικήσῃ διὰ δεσποτικῶν ψηφισμάτων τοὺς ἀποθιβαζομένους ἐκεῖ ἵνα ζητήσῃσι τύχην καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ στήριγμα ἢ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κράτους, ἐκήρυσσε καὶ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους ἐξ ἀρχῆς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς λέξεως. Καὶ οὕτως ἐγένοντο αἱ ἀποικίαι ἀληθῆ κράτη, ἔχοντα βουλάς, σύστημα ἐκλογικὸν πολὺ διάφορον τοῦ τῆς μητροπόλεως, προϋπολογισμοὺς, νόμους καὶ παντοειδεῖς θεσμοὺς, τοὺς ὁποίους αὐτὰ ψηφίζουσιν· ἔφθασαν δὲ τοσοῦτον ταχέως εἰς ἀκμὴν εὐημερίας, ὥστε ἀπορῶν τις ἐρωτᾷ ἐὰν μοῖρά τις δὲν συνεχῶνεν ἴσως στοιχεῖα τόσον διάφορα.

Αἱ μοῖραι ὅμως τῆς Αὐστραλίας εἶναι ὁ χρυσὸς καὶ τὰ ποίμνια, εἶναι τὰ δύο βάρη φύσεως οὐσιωδῶς ἀντιθέτου, ἅτινα πρέπει νὰ βάλωμεν εἰς τὴν πλάστιγγα ἵνα φθάσωμεν εἰς τὴν ἰσοσταθμίαν τὴν ὁποίαν βλέπωμεν τόσον καλῶς στερεωμένην. Ὁ πυρετὸς τοῦ χρυσοῦ εἴκλυσε κύματα πλήθους. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον πάντες ἔπεσαν κατακέφαλα εἰς τὸ μέταλλον, τὸ ὁποῖον ἐχορήγει ὅλας τὰς ἀπολαύσεις· ἡ ἀναστάτωσις ὑπῆρξεν ὅλως κοινωνικὴ ἐφαίνετο ὅτι καθὼς οἱ μεταλλευταὶ, ἀνασκᾶπτοντες λόφους καὶ κοιλάδας, ἐξωμάλυνον τὴν γῆν, οὕτω καὶ ἡ κοινωνία, ἥτις ἤρχετο νὰ κατακλύσῃ τὸν τόπον, ἐξωμαλύνετο καὶ αὕτη. Μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἡ ἀποικία τῆς Βικτωρίας, ὅπως καὶ αἱ ἀρχαῖαι ποινικαὶ ἀποικίαι τῆς Αὐστραλίας, ἐπροχώρει βραδέως μὲν ἀλλὰ εὐτυχῶς. Καταρτισθεῖσα βαθ-

μηδὸν ὑπὸ ἀνθρώπων ἐπιχειρηματιῶν καὶ γενναίων, ἐχόντων κοινωνικὴν θέσιν ὅπως οὖν ἀνωτέρην, ἀπωθήσασα πάντοτε δραστηρίως τοὺς κατὰ δίκους, ἐπαρουσίαζε τὴν ὥραν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἀξιολογωτάτης πιθανότητος πολιτισμοῦ. Ἐβόλεπε, μικρὴν Ἀγγλίαν σχηματίζουμένην κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς μητροπόλεως, ἔχουσαν μάλιστα καί τι πλεόν, ἰδέας, λέγω, φιλελευθερωτέρας. Ἐίχε μὲν τοὺς *squallers* ἔχοντας ἐπιρροήν, πλοῦτον, εὐγένειαν καὶ δίδοντας τὸ παράδειγμα εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ δὲν εἶχε καὶ βραχίονας ἵνα πλασιάσωσι τὰ προϊόντα, ἅτινα διὰ τοῦτο ἐστειροῦντο καταναλωτῶν. Ἀλλ' ὁ χρυσοῦς ἀνεπλήρωσε τὰ ἐλλείποντα, καθόσον κατὰ μῆνα ἔφθανον εἰκοσι χιλιάδες ἀποίκων, ὧν οἱ πλείστοι ἦσαν τυχοδιώκται. Ἀδιάφορον ὅμως, διότι ἦτο μεγίστη κίνησις, δημιουργοῦσα τὸν κοινωνικόν, ἐμπορικὸν καὶ πολιτικὸν βίον. Ὁ δὲ πυρετὸς τοῦ χρυσοῦ, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξεν κατ' ἀρχὰς τὰ θλιβρῆ ἀποτελέσματα, ἔπρεπε νὰ γεννησῆ μεταξὺ ὠδινῶν κοινωνιῶν, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάπτυξις ὑπῆρξε περαστία. Καὶ οὕτως ἄνθρωποι οὐτιδανοὶ εὐρέθησαν αἵρηγος ἕνεκα τοῦ χρυσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν κύριοι μεγάλων περιουσιῶν καὶ πολλάκις ἡ ἀμόρηγ ἑυρέθη εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς κοινωνίας. Τότε σκίναίαι αἰματηραὶ καὶ ἀντιστάσεις εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἔρριψαν εἰς κίνδυνον τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀσθενῆ κυβένησιν καὶ διὰ τοῦτο ἀδυνατοῦσαν ν' ἀντιστῆ εἰς ποιούτην ὁρμὴν ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἡ ἐξουσία, ἐνισχυθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ ὑγιεστεροῦ μέρους τοῦ λαοῦ, ὑπερίσχυσε καὶ ὁ πρὸ μικροῦ στυφετὸς ἄνθρωπων μεταμορφώθη εἰς λαὸν παραδειγματισθέντα ὑπὸ τῶν κινδύνων τῆς προτεραίας, προαϊρούμενον νὰ ἐκασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐπιούσης καὶ διὰ τοῦτο θεμελιώσαντα κυβένησιν ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἰσότητος, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἐξ ἀνάγκης δὲ ἡ κυβένησις αὕτη ἔπρεπε ν' ἀποβῆ ἰσχυρὰ, διότι καθιερώθη τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες ἔμελλον νὰ κυβερνηθῶσιν. Ἐβράνη δὲ δικαία διότι ὅλοι οἱ πολῖται συμμετεῖχον ἐπίσης εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων. Ἐὰν ἐπίστευε ἡ κυβένησις αὕτη παρεκπραπῆ, δικαιολογεῖται ὅτι τοιαύτη ἦτο ἡ θέλησις τῆς πλειοψηφίας τῶν πολιτῶν· ἐὰν δὲ εὐδοκιμῆ καὶ ἐκτελῆ τὰ θεύματα τὰ ὅποια βλέπομεν, ἕκαστος δύναται νὰ καυχῆθῃ δι' αὐτό, διότι εἶναι καθαρὰ αὐτοδιοίκησις.

Καὶ ταῦτα τὰ ἀποτελέσματα ἐγέννησεν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ χρυσοῦ. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἐνενήκοντα χιλιάδες ἀποίκων καὶ ἐπέκεινα κατ' ἔτος μέχρι τοῦ 1855 καὶ ἕκτοτε τριάκοντα χιλιάδες κατ' ἔτος ἐπίσης ἔδραμον ἐκεῖ ἀκούσαντες τὰ πλοῦτη τῶν μεταλλείων. Μόνος ὅμως ὁ χρυσοῦς θὰ ἐξολώθρευε τὸν τόπον, ὅπως συνέβη ἄλλοτε εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἂν δὲν

εὐρίσκοντο καὶ ἄνθρωποι ὁμολογοῦντες ὅτι ὁ ἀληθὴς πλοῦτος τῆς Αὐστραλίας δὲν ἦσαν μόνον τὰ χρυσορυχεῖα, καὶ ὅτι πλείσιον τοῦ χρυσοῦ ὑπῆρχε καὶ βιομηχανία ἐπίσης ἐπικερδῆς, θεμελιουμένη οὐχὶ ἀπλῶς εἰς τὴν τύχην, βιομηχανία μὴ ἐξαντλουμένη ὡς ὁ χρυσοῦς, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀναγεννωμένη κατ' ἔτος μὲ μεγαλητέραν δύναμιν· ἐννοῶ δὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν ζῶων εἰς τὰς ἀπεράντους ἐκείνους πεδιάδας τῆς ἀποικίας. Ἴδου ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ Αὐστραλικοῦ κράτους, ἴδου ἡ ἰδέα ἣτις παρεκίνησεν ἀριθμὸν τινα καρτερικῶν ἀνθρώπων ν' ἀποσταθῶσιν ἢ νὰ μείνωσι μακρὰν τοῦ πλήθους τῶν μεταλλευτῶν καὶ νὰ ἐξορισθῶσιν εἰς τὰς πεδιάδας ὅπως ἀναθρέψωσιν ἀγέλας, τῶν ὁποίων ἡ πληθὺς εἶναι ἀπίστευτος, πρὸς τοὺς μὴ ἰδόντας αὐτάς· ποῦ μὲν 20 χιλιάδες βοῶν, ποῦ δὲ 150 χιλιάδες προβάτων. Καὶ ἂν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ χρυσοῦ ἦναι καὶ ἐποχὴ τῆς γεννήσεως τῆς ἀποικίας ταύτης, δύναται ἐπίσης νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἡμέρα καθ' ἣν οἱ *squallers* ἤρχισαν νὰ ἐργάζονται εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς σωτηρίας τῆς χώρας ταύτης.

Τὰ πρῶτα καταστήματα πρὸ τοῦ 1851 ὑπῆρξαν εὐτελεῖς συγκρινόμενα πρὸς τὴν μετὰ τινα ἔτη ἀνάπτυξιν τοῦ στοιχείου τούτου τοῦ πλοῦτου, τοῦ ὁποίου οἱ ἔροι μεταβλήθησαν ὑπὸ μυριάδων ἀποίκων ἀποκατασταθέντων ἕκτοτε, οἵτινες θεμελιώσαν πόλεις, ἐκαλλιέργησαν τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἐγέννησαν οὕτως εἰπεῖν πλείσιον τῆς ποιμενικῆς ἀποικίας δύο ἄλλας, τὴν γεωργικὴν καὶ τὴν μηχανικὴν.

Τὰ μεταλλεῖα λοιπὸν ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τοὺς πλείστους ἀποίκους χάριν τῶν ἀγρῶν, ἂν καὶ ἐξ ἀρχῆς παράγαγον πλεόν τῶν τριῶν χιλιάδων ἑκατομμυρίων καὶ ὀκτακοσίων ἑκατομμυρίων φράγκων· ὅμως μόλις τὸ εἰκοστὸν μέρος τῶν χρυσοφόρων γαιῶν ἐκαλλιεργήθη μέχρι τῆς σήμερον. Ἄν ἀπὸ τοῦ 1854 τὸ προϊόν αὐτῶν ὀλιγοστεύῃ βαθμυδῶν, καὶ ἂν τὸ τελευταῖον ἔτος μόλις ἔφθασεν εἰς τὸ ἦμισυ τῆς ποσότητος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅμως εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ πλοῦτος μετετοπίσθη καὶ νύηξεν δεκάκις πρὸς ὄφελος τῆς μεσχίας ἐκείνης τάξεως τῆς δημιουργηθείσης μεταξὺ τῶν μεταλλευτῶν καὶ τῶν *squallers*, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ λαοῦ. Περαιτέρον εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν τὰ περὶ τῆς τάξεως τῶν μεταλλευτῶν καὶ τῆς τάξεως τῶν *squallers* καὶ νὰ ἴδωμεν πῶσον ἡ θέσις αὐτῶν ἠλλαξεν ἐντός τινων ἐτῶν πρὸ δωδεκαετίας, ὅστις ἔλεγε μεταλλευτῆς ἐνόει ἑκατομμυριοῦχον· ὅστις δὲ ἔλεγε *squatter*, ἔλεγε ἄνθρωπον πλανώμενον μεταξὺ ποιμνίων. Μετὰ ταῦτα ὁ *squatter* εὔρε δύο τρόπους καταναλώσεως τῶν προϊόντων, τὴν κατανάλωσιν τοῦ κρέατος εἰς τὴν ἀποικίαν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν πρὸ πάντων τοῦ καλλίου. Ἐξ ἐναντίας δὲ ὁ μετὰ

λευτής αγωνίζεται σκάπτων τὴν γῆν, καὶ σπά-
ναι εἶναι· σήμερον οἱ κερδαίνοντες ἐξ ἀκόσια φράγ-
κα τὴν ἡμέραν ὅπως ἄλλοτε ὕβεν σήμερον ὁ
πλοῦτος μετέβη εἰς τοὺς squatters.

Τὰ ἀντίθετα λοιπὸν ταῦτα στοιχεῖα ἔρχον-
ταὶ ν' ἀνταγωνισθῶσιν εἰς τὸ στάδιον τῆς γενι-
κῆς ψηφοφορίας. Τὸ ὅλον τῆς κυβερνήσεως ἔχει
πάντα τὰ φαινόμενα συνταγματικῆς μοναρχίας,
τῆς ὁποίας βασιλεὺς εἶναι ὁ ὑπὸ τῆς μητροπό-
λεως ὀνομαζόμενος κυβερνήτης. Θὰ ἔλεγε τις
ὅτι εἶναι σχεδὸν δημοκρατία ἔχουσα πρόεδρον.
Ὁ κυβερνήτης, διοριζόμενος ἐπὶ ἑπταετίαν ὑπὸ
τῆς βασιλίσσης, λαμβάνει 250 χιλιάδας φράγ-
κων κατ' ἔτος ἵνα ἀντιπροσωπεύῃ ἀξιοπρεπῶς
τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, δέχεται τοὺς ὑπουρ-
γούς τοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας
τῶν βουλῶν καὶ ἀποβάλλει ἐκείνους τοὺς ὁποίους
αὐτὰ ἀποδοκιμάζουσιν· εἶναι ὡς ἄλλη χεὶρ
διαλλακτικῆ, γράφουσα τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁ-
ποίας ὑπαγορεύει τὸ ἔθνος διὰ τοῦ στόματος
τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκλεγομένων δύο βουλῶν.

Αἱ δύο αὐταὶ βουλαὶ εἶναι πρῶτον ἡ κάτω
βουλή, συγκειμένη ἐξ 78 μελῶν, ἐκλεγομένων ἐπὶ
πενταετίαν διὰ γενικῆς ψηφοφορίας. Οἱ μόνοι
ἀναγκαῖοι ὄροι ὅπως γίνῃ τις ἐκλογεὺς καὶ ἐκλέ-
ξιμος εἶναι ἡλικία εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἔτους καὶ δι-
μηνος διαμονὴ πρὸ τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν ἐ-
παρχίαν ὅπου ἐνεγράφη. Μετὰ τὴν 23 Νοεμ-
βρίου 1867 πρέπει πρὸς τοῦτοις ὁ ψηφοφορῶν
νὰ γινώσκῃ καὶ γράφῃ καὶ ἀνάγκωσιν. Ἡ ψη-
φοφορία εἶναι μυστικῆ. Ἡ βουλή συγκαλεῖται
ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου, ἀναβάλλεται ἢ καὶ δια-
λύεται, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύνταγμα δὲν πρέπει νὰ
παρέλθῃ πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους μετὰ τὸ τέλος
καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν δύο συνόδων. Ἐχει τὸ
δικαίωμα τῆς πρωτοβουλίας τῶν νόμων ἐπὶ τοῦ
προϋπολογισμοῦ καὶ ἐνὶ λόγῳ ὅλα τὰ προνό-
μια τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων. Ἐ-
νεκα δὲ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ
τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, καθὼς καὶ
ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως πάσης διοικητικῆς βίας,
εἶναι ἡ πλέον ἄμεσος καὶ ἡ πλέον εὐθεῖα ἀντι-
πρόσωπος τῶν πολιτῶν. Χάρῃ δὲ εἰς αὐτὴν
ὅτι ἡ πλειονότης τῶν ἐξακοσίων εἰκοσιεξ χιλιά-
δων κατοίκων τῆς ἀποικίας δὲν πληροῖναι εἰμῆ
τοὺς φόρους τοὺς ὁποίους αὐτὴ ψηφίζει, δὲν
ἀμείβει εἰμῆ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα αὐτὴ νομίζει
ὑφέλιμα, δὲν διατηρεῖ διοίκησιν εἰμῆ ἵνα ζητῇ
παρ' αὐτῆς ὑποστήριξιν καὶ ὄχι διαταγὰς, καὶ
δὲν βλέπει δαπανώμενα τὰ δημόσια εἰσοδήματα
καθὼς καὶ τὰς πηγὰς τοῦ πλοῦτου αὐτῆς εἰμῆ
κατὰ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ. Δεύτε-
ρον, ἡ ἄνω Βουλή, ἡ ἀντιπροσωπεύουσα τὸ συν-
τηρητικὸν στοιχεῖον, ἐκλεγομένη ὑπὸ τῶν ἰ-
διοκτητῶν καὶ τῶν ἐχόντων ἀξίαν (capacité),
συγκειμένη ἐκ τριάκοντα μελῶν ἐκλεγομένων ὑ-
πὸ τῶν ἐξ μεγάλων διοικητικῶν περιφερειῶν τῆς

Βικτωρίας, δὲν διαλύεται ἀλλὰ ἀνανεοῦται βαθ-
μηδὸν διὰ μερικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ἀνά δύο
ἐτη στέλλουσιν ἐξ βουλευτῶν εἰς ἀναπλήρωσιν
ἐξ ἄλλων ἐξερχομένων. Οἱ ἐκλέγοντες τὰ μέλη
τῆς Βουλῆς ταύτης πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡ ἰδιοκτη-
σίαν 25,000 φράγκων, ἢ εἰσόδημα 2,500.
Τὰ ποσὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα φαίνονται μεγάλα εἰς
τὴν Εὐρώπην, ἐνταῦθα εἶναι κοινότερα ἢ ὅσον
δύνανταί τις νὰ ὑποθέσῃ· διότι ὁ μισθωτὸς ποι-
μὴν ἢ ἄλλος τις κερδαίνει μόνος αὐτὸς τὸ ἡ-
μισυ τῆς τελευταίας ταύτης ποσότητος πρὸς
τούτοις ἐκλογεῖς τῆς Βουλῆς ταύτης εἶναι οἱ
βαθμολόγοι ἐνὸς Πανεπιστημίου, οἱ ἱατροὶ, οἱ
δικηγόροι, οἱ δικασταὶ καὶ καθεστῆς.

Ἐπὶ τέλους ἔρχονται οἱ ὑπουργοὶ, ὑπεύθυνοι
πρὸ παντὸς ἄλλου, ὑποχρεούμενοι ἐνόρκως νὰ
παραιτῶνται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν στερεῖ αὐτοὺς
τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἡ Βουλῆς.

Εἶναι ἀληθῶς ἀξιοπεριεργος ἡ ὑπαρξίς τῆς
καθαρᾶς δημοκρατίας, τὸ σχολεῖον τοῦ πολιτι-
κοῦ βίου προσιτὸν πρὸς πάντας, ἀπηλλαγμένον
τῶν προλήψεων καθὼς καὶ τῶν ἐμποδίων τῶν
ἀρχαίων χωρῶν. Ἡ δημοκρατία ἐνταῦθα ἀνήκει
εἰς ἑαυτὴν, πράττει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ πράξῃ,
δὲν ἔχει τί νὰ καταστρέψῃ, ἐξ ἐναντίας ἔχει
πάντα νὰ δημιουργήσῃ, καὶ ἴσως δὲν ὑπάρχει
εἰς τὸν κόσμον τὴν ὥρην ταύτην ἄλλο μέρος, ὅ-
που ἡ πείρα νὰ ἦναι τόσον ἀπηλλαγμένη παν-
τὸς ἐμποδίου. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλοσαξωνικὴ
φυλὴ ἀφῆκεν ὀπισθεν αὐτῆς πᾶν ὅ,τι τὴν ἐμπό-
διζεν εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ τρέξῃ ἀκωλύτως τὸν
δρόμον τῆς προόδου.

Ἡ ἐλευθερία δὲ αὕτη ἐγέννησε θαύματα· ἔ-
πλασε νέαν Εὐρώπην ἐλευθέραν καὶ εὐτυχῆ, οὐχὶ
πλέον ἀποικίαν, ἀλλὰ νέον κόσμον τὸν ὁποῖον
νομίζεις γεννηθέντα ἐντὸς τινῶν ἐτῶν, ἐντελῶς
πεπολιτισμένον, ἐλευθρον καὶ εὐδαίμονα. Θὰ σοὶ
διακοινώσω μετ' ὀλίγων καὶ λεπτομερειῶν· ἀλλὰ
πρὸς τὸ παρὸν ἠθέλησα νὰ σοὶ μεταδώσω τὰς
πρώτας μου ἐντυπώσεις, αἵτινες εἶναι εἰλικρινέ-
σταται· ὁ δὲ θαυμασμὸς ἂν καὶ ἀπέραντος δὲν
εἶναι ὅμως τυφλός. Βλέπω δὲ πλησίον τῶν τε-
ραστῶν ἀποτελεσμάτων τὰς ἀτελείας, ἂν ὄχι
ἀναγκαῖας, τοῦλάχιστον σχεδὸν πάντοτε προ-
σηρητημένας εἰς πᾶν ἔργον ἀνθρώπινον.

Ἐθαυμάζομεν τὰ ἀνήκουστα ἔξοδα τὰ γινό-
μενα εἰς σύγχρονον κατασκευὴν μεγαλοπρεπε-
στάτων κτιρίων καὶ ὅτε ἐξετάσαμεν αὐτὰ ἐκ τοῦ
πλησίον εἶδομεν ὅτι οὔτε ἐν ἡτο τελειωμένον,
καὶ ἰδοὺ διατί· διακοῦντος τοῦ πυρετοῦ τού-
του τῆς οἰκοδομῆς εὐρέθῃ θησαυρὸς τὸν ὁποῖον
ἐνόμισαν ἀνεξάντλητον· ἀλλ' ὁ θησαυρὸς οὗτος
ἐξηντλήθη μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐπομένως ἐξηντλή-
θη καὶ τὸ ταμεῖον τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἄλλο τι σπουδαιότερον· πρὸ ἐνὸς
ἔτους ἀνεστάλη ἡ τοσαύτη πρόοδος πρὸς τὸν δη-
μόσιον πλοῦτον, τοῦτο δὲ διότι σήμερον ἔγεν-

νήθη και θριαμβεύει εις τὴν ἀποικίαν μερίς προστατευτική. Ὁ τελευταῖος διοικητής, παραιτήσας τὴν οὐδετερότητα αὐτοῦ, ἀνείχθη κομματικῶς εἰς τὰς πολιτικὰς ἐριδας καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀποικίαν· ἐρωτηθείσης δὲ τῆς γενικῆς ψηφοφορίας ἀπεστάλη εἰς τὴν Βουλὴν πλειοψηφία προστατευτική, καὶ ἐκ τούτου ἐψηφίσθησαν ἀμέσως πλῆθος διατιμῆσεων ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ριζικῆ ἐλάττωσις φόρων ἐξαγωγῆς. Ἀλλὰ ταῦτα αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς ἐλευθερίας ὥστε καὶ τὰ ἐμπόδια ταῦτα ταχέως θὰ διασκοδασθῶσι καὶ ὁ πλοῦτος θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας καὶ ταχύτητος ὅσον καὶ μέχρι τούδε.

*Ἐπειτὰ συνέχεται.

N.

Σχηματισμός τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι

ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ὑποστράτηγος καὶ ὑπασπιστής τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξάνδρου, εἶχεν εἰσβάλει μετ' ὀλίγων ὀπαδῶν του ἐκ Βασσαρίας τῆς Ῥωσσίας εἰς τὰς Παραδουναβίους ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας, Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν, καὶ τῇ 24 Φεβρουαρίου 1821 ἀνεπέτασε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ κατέλαβεν αὐτὰς στρατιωτικῶς· ὡς ἀρχηγὸς δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὡς ἐθεώρει αὐτὸν ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία, ἐπεμφε τῇ 1 Μαρτίου εἰς Πελοπόννησον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δημήτριον ὡς ἀντιπροσώπῳ του ἵνα λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος.

Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης, λάθρα διερχόμενος ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἀφίκετο μετ' οὐ πολὺ εἰς Τεργέστην. Καθὸ δ' ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ πολεμικὰ σχολεῖα τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ χρηματίσας λοχαγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐπιθυμῶν νὰ εἰσαγάγῃ τὴν στρατιωτικὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ μίμησιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ σχηματίσαντος ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις τὸν Ἱερὸν λόχον (τακτικὸν τάγμα πεζικὸν ἐκ 500 νέων Ἑλλήνων συγκείμενον, ὑπερ ἀπωλέσθη ἐν Σκουλένι τῆς Μολδαυίας κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1821), ἐπρομηθεύθη ἰδίᾳ δαπάνῃ διὰ τῶν ἐκεῖ δημογενῶν τὰ περὶ μικροῦ τακτικοῦ σώματος ἀναγκαιοῦντα, οἷον ὄπλα λοχχοφόρα, ἀποσκευὴν, πολεμφοδία καὶ διὰ 300 ἀνδρας ἐνδύματα, ὑπόδησιν καὶ τροφάς· πρὸς δὲ, κατὰ προηγουμένην συνεννόησιν συνήνητησεν ἐκεῖ τὸν ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ναπολέοντος χρηματίσαντα ταγματάρχην Παλέσσαν μετὰ τινῶν ἄλλων ὁμογενῶν καὶ φιλελλήνων, ἐπιθυμούντων ν' ἀγωνισθῶσιν ἐν τῇ ἐπαναστατημένῃ Ἑλλάδι. Μεθ' ὧν λοιπὸν τούτων ὁ Ὑψηλάντης ἐπιβίβασθεὶς εἰς τι ὑδραϊκὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, ἐλλιμενισμένον

τυχαίως ἐκεῖ, ἀφίκετο τῇ 8 Ἰουνίου εἰς Ὑδραν· καὶ αὐτὸς μὲν ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας, τὸ δὲ πλοῖον μετὰ τῶν, ὡς εἴρηται, πραγμάτων καὶ ἀνδρῶν θείας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Παλέσσα ἐξαπέστειλεν εἰς Καλάμας, δοὺς παραγγελίας αὐτῷ νὰ ὀργανίσῃ μεθ' ὅσον ἀνδρῶν δυνηθῆ τακτικὸν σῶμα.

Ἐν Ὑδρᾷ ὁ Ὑψηλάντης λαβὼν λαμπρὰν ὑποδοχὴν ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν·

«Ὁμογενεῖς γι.ε.λευθεροὶ Ἑλληνας,

»Διωρισμένοι ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Γένους ἡμῶν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην νὰ ἔλθω εἰς τὴν φιλότιμην Ἑλλάδα πληρεξούσιος ἀρχιστράτηγος Πελοποννήσου καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἔφθασα ἤδη θεία δύναμις εἰς τὴν νῆσον Ὑδραν.

»Ὅσοι μὲν ἐλάβετε τὰ ὄπλα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν Γένους, φιλοτιμηθῆτε νὰ φανῆτε ἄξιοι πολεμισταί, δεικνύοντες εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου πόλεμον ἀνδρίαν ἀκαταμάχητον, ὁμόνοιαν ἀδιαίρετον καὶ εἰς τοὺς στρατηγοὺς εὐπίθειαν ἀπαράβατον.

»Ὅσοι δὲ μέχρι τούδε ἐμείνατε ἀκίνητοι, ἐγέρθητε, ἀρπάσατε τὰ ὄπλα καὶ πανταχόθεν τρέξατε νὰ ἐλευθερώσητε τὴν πατρίδα σας καὶ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐνωθῶμεν ὅλοι, διὰ νὰ καθυποτάξωμεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸν τύραννον τοῦ Γένους.

»Δὲν ἐλπίζω νὰ εὐρεθῆ κανεὶς ἐξ ὑμῶν ἀμέτοχος τῆς προγονικῆς ἀνδρίας καὶ ἀνάξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα, εἰς τὸν ὅποιον καὶ αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία λογίζεται καὶ εἶναι τῶντι ἀσυγχώρητον ἀμάρτημα. Τὸ στάδιον τῆς δόξης ἠνοίχθη, φίλοι πατριῶται· τίς δυναμένος νὰ εἰσέλθῃ θέλει ὑποφέρει νὰ μένη ἔξω καὶ νὰ ὀνειδίζηται ὡς νόθος Ἑλληνας; Τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων μας εἶναι ἢ ἐλευθερία ἢ ἐνδοξος θάνατος. Αἰώνιος δόξα παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, βραβεῖα καὶ προβιβάσμοι θέλουσιν δοθῆ εἰς ἕκαστον ἀναλόγως τῆς ἀξιοτήτος καὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων του μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 12 Ἰουνίου 1821.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὙΨΗΛΑΝΤΗΣ

πληρεξούσιος τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου.»

Ἀναχωρήσας ὁ Ὑψηλάντης ἐκ τῆς Ὑδρας τῇ 12 Ἰουνίου ἀφίκετο εἰς Ἄστρος, καὶ ἐκεῖθεν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν, συνελθόντων ἐκείσε πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ, ἀφίκετο εἰς Βέρβαινα, ἔνθα, ὡς ἐρρέθη, ἦτο τὸ πρὸς πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως Ἑλληνικὸν στρατόπεδον. Ἐνταῦθα δὲ μως μαθὼν, ὅτι τὴν ἀρχιστρατηγίαν τῆς Πελοποννήσου ἢ ἐν Καλτοαῖς συγκροτηθεῖσα πελοποννησιακὴ Συνέλευσις ἀνέθεκεν εἰς τὸν Πετρόμπεην, δυσηρεστήθη σφόδρα, μὴ ἀναγνωρίζων οὔτε τὴν Συνέλευσιν, οὔτε τὰ ψηφισθέντα